

med radikal deltagelse – havde forhandlet igenem tilbage i 1970'erne om bopælspligten på landbrugsejendomme. Da var fru Lone Dybkjær ude og sige, at det faktisk var et held i uheld, at Holland og Frankrig havde sagt nej til forfatningen, for så kunne man endelig få det præciseret. Er det ikke rigtigt?

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Lone Dybkjær (RV):

Jo, det er sikkert rigtigt, at jeg har sagt det, men det, jeg så også har taget konsekvensen af med Festersendommen, er, at Danmark skal være mere proaktiv og se, om der er nogle problemer. Og jeg er relativt overbevist om, at hvis ikke man havde haft den hektargrænse på 3 ha – hr. Morten Messerschmidt kender jo indtil ulidelighed detaljerne, så jeg behøver ikke sige mere – og at den f.eks. i stedet havde været på 10 ha, så havde tingene nok set anderledes ud.

Det er jo også derfor, vi er gået ind i det arbejde i Europaudvalget – fordi vi skal gøre os klart, at der er en domstol. Vi har nu gode eksempler på, hvordan domstolen agerer, og det har nogle gange været i retning af noget, jeg synes er rigtig fedt, andre gange noget, der er knap så fedt, men under alle omstændigheder har min konklusion været, at det er svært, for ikke at sige umuligt, at få de der traktater ændret, og derfor synes jeg, at facit er, at Danmark må være meget proaktiv, og det er jo også det, vi har lavet aftaler med regeringen om.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:32

Morten Messerschmidt (DF):

Men når nu fru Lone Dybkjær siger, at al erfaring viser, at det praktisk talt er umuligt at få ændret traktaterne, hvad mente hun så, da hun til Ritzaus Bureau udtalte, at det var held i uheld, at Frankrig og Holland havde sagt nej til forfatningen, fordi der så nu var et momentum, hvor vi kunne få præciseret i den kommende traktat eller forfatning, at vi altså ikke ville have en domstol, der kunne anfægte de danske regler på landbrugsområdet?

Hvad mener fru Lone Dybkjær – at det er umuligt at ændre traktaterne i den retning, som vi gerne vil, eller at det var held i uheld, som hun udtalte til Ritzau, at Frankrig og Holland sagde nej, så vi endelig kunne få ændret noget i

traktaterne? Et af de to synspunkter må man ligesom vælge imellem, for der er tale om en *contradictio in se* imellem de to.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Lone Dybkjær (RV):

Altså, nu er jeg jo ikke jurist, og derfor har jeg lidt svært ved at forstå nogle af de ord, som hr. Morten Messerschmidt bruger, men hvis han ville anvende almindelig dansk tale, så kunne det være, at det gjorde kommunikationen lettere. Men o.k., jeg anerkender – og tillykke med det – at hr. Morten Messerschmidt er blevet jurist, og derfor håber jeg også, at vi kan anvende et andet sprog i Folketingssalen i den periode, som hr. Morten Messerschmidt har tilbage, sådan at vi ikke eksaminerer hinanden og den type af ting. Det er vel ikke noget, vi plejer at sige på den måde. Vi prøver at vurdere hinandens politiske synspunkter og diskuterer ud fra det.

Vi bestiller jo ikke andet end at ændre traktater. Det, jeg fandt ud af efter at have diskuteret det her, var, at det, som domstolen gjorde, sådan set var fuldstændig ordentligt. Det var Danmark, der ikke havde været proaktiv, og det er derfor, jeg synes, at det er det, vi skal være. Det kan vi jo have forskellige vurderinger af, men det var det, der blev min konklusion.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er rigtigt, at det nok er en fordel, at vi taler dansk her i Folketingssalen.

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Per Clausen (EL):

Nu er dansk jo et fortolkningsbegreb, men jeg prøver at udtrykke mig på en sådan måde, at fru Lone Dybkjær i hvert fald ikke kan bruge det som en bortforklaring, hvis der skulle være ord, hun ikke forstod.

Jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær, om jeg skal forstå fru Lone Dybkjærs ord på den måde, at det, hun nu mener, er, at der sådan set ingen grund er til at diskutere EF-Domstolens kompetence – heller ikke hvad fru Lone Dybkjær tidligere har sagt om, at der kunne være grund til at diskutere, om EF-Domstolen ikke havde for meget magt. Hun har også tidligere sagt, at der kunne være grund til at diskutere, om vi ikke i al for stor udstrækning var underlagt det indre